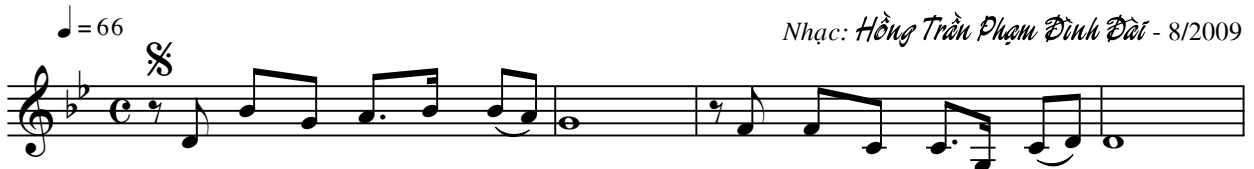

DỪNG LẠI MƯA ƠI

Thơ: Quê Hương

Nhạc: Hồng Trần Phạm Đình Đài - 8/2009

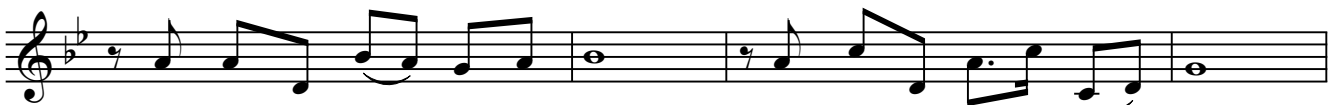
Rả rích làm chi buốt thấu xương. Mưa ơi! Đừng hại kẻ đau thương.

Bên hiên đời bụi nằm co quắp, Mưa đến làm chi rét đoạn trường.

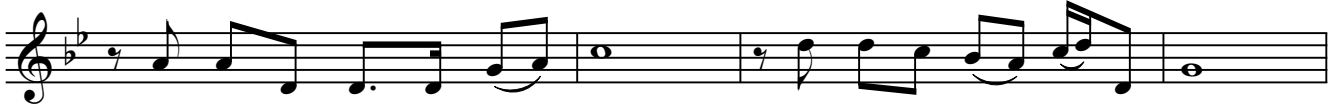
Một chiếc dù che chẳng ấm thân. Một thùng thuốc lẻ sống bao năm.

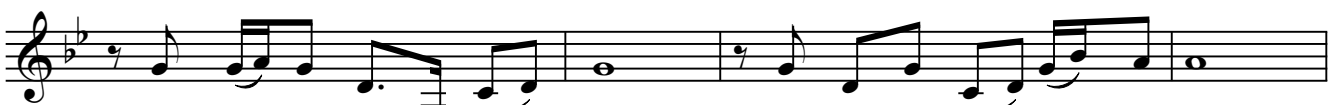
Thân đơn chẳng mái nhà che chắn, Mưa đến làm chi nấu cả hồn.

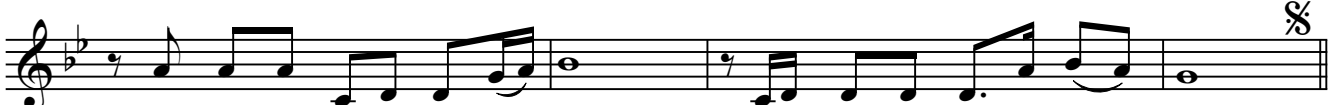
Tí tách rơi dài như lệ tôi, Khóc đau khóc đoạn suốt đời thôi.

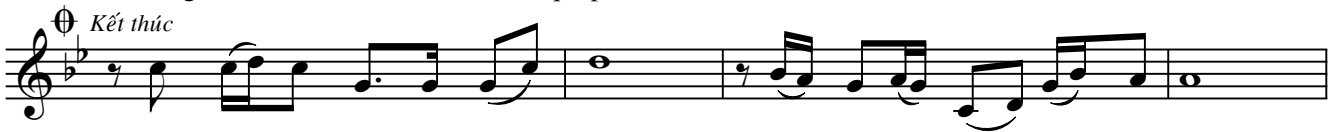
Mưa ơi đừng lại đừng bay nữa, Buốt giá tâm thương suốt cả đời.

Nghe tiếng con tàu gọi biển xa, Nghe đời khua động những can qua.

Riêng tôi thân nhỏ nằm co quắp, Hỏi cuộc đời thừa ai xót xa?

Nghe tiếng con tàu gọi biển xa. Nghe đời khua động những can qua,

Riêng tôi thân nhỏ nằm co quắp, Hỏi cuộc đời thừa ai xót xa?